

عنوان مقاله:

منطقه بندی اقلیمی ایران به روش کوپن-گایگر و بررسی جابه جایی مناطق اقلیمی کشور در سده بیستم

محل انتشار:

مجله فیزیک زمین و فضا، دوره 43، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

Tayyeb Raziei - استادیار، پژوهشگر حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش از میانگین بارش و دمای ماهانه ۱۵۵ ایستگاه همدیدی کشور در دوره ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۴ برای تهیه نقشه اقلیمی ایران به روش کوپن-گایگر استفاده شد. بارش و دمای ماه های مختلف سال با استفاد از روش کریجینگ معمولی برای شبکه ای از نقاط با فاصله ۱/۰ درجه جغرافیایی، برآورد و گروه اقلیمی هر نقطه به روش کوپن-گایگر تعیین شد. نتیجه نشان داد که از ۳۱ گروه اقلیمی کوپن-گایگر ۹ مورد آن در ایران وجود دارد. همچنین با استفاده از داده های دمای ماهانه CRU و بارش ماهانه GPCP نقشه اقلیمی ایران برای پنج دوره بیست و پنج ساله ۱۹۰۱-۱۹۲۵، ۱۹۲۶-۱۹۵۰، ۱۹۵۱-۱۹۷۵، ۱۹۷۶-۲۰۰۰ و ۲۰۱۴-۱۹۹۰ تهیه و با یکدیگر مقایسه شد و مشخص گردید که گروه های اقلیمی موجود در ایران در گذشته ۱۱ مورد بوده است که دو مورد از آن ها بر اثر تغییرات اقلیمی ناپدید شده اند و جای خود را به گروه اقلیمی دیگری داده اند. نتایج همچنین نشان داد که جابه جایی های اقلیمی بیشتر در مناطق مرزی گروه های اقلیمی روی داده است و زیرگروه های اقلیم برفی بیشترین پس روی را در سال های گذشته داشته اند. همچنین مشخص شد که بخش زیادی از مناطق کوهستانی کشور که پیش تر اقلیم برفی داشته اند، امروزه دارای اقلیم معتدل با تابستان های گرم هستند و اقلیم بیابانی گرم به سرعت جایگزین اقلیم بیابانی سرد در این مناطق می شود. اقلیم منطقه شمال غرب ایران بیشتر از هر منطقه دیگری دستخوش تغییر شده است و اقلیم نیمه بیابانی سرد به سرعت در حال گسترش به سوی این منطقه و پس راندن گروه های اقلیمی برفی و معتدل از این منطقه است.

کلمات کلیدی:

ایران، تغییر اقلیم، کوپن-گایگر، منطقه بندی اقلیمی، GPCP، CRU

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1806570>

